

31999L0062

L 187/42

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

20.7.1999.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 1999/62/EK

(1999. gada 17. jūnijs)

par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

Padomes direktīvas pieņemšanai; tāpēc Direktīva 93/89/EEK tiek aizstāta ar šo direktīvu.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 71. panta 1. punktu un 93. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,rīkojoties saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽⁴⁾,

tā kā:

- (1) Transporta uzņēmumu konkurences traucējumu novēršanai dalībvalstīs rodas vajadzība saskaņot nodevu sistēmu un izveidot taisnīgu pārvaldātājiem uzliedzamās infrastruktūras lietošanas maksas iekasēšanas mehānismu.
- (2) Šos mērķus var sasniegt tikai pakāpeniski posmos.
- (3) Nodevu sistēmas noteiktā apjomā jau ir saskaņotas, pieņemot Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvu 92/81/EEK par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis minerāļļēm ⁽⁵⁾, un Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvu 92/82/EEK par minerāļļļu akcīzes nodokļa likmju tuvināšanu ⁽⁶⁾.
- (4) Ar 1995. gada 5. jūlija spriedumu lietā C-21/94 Eiropas Parlamenta prasībā pret Padomi ⁽⁷⁾ Eiropas Kopienu Tiesa ir atcēlusi Padomes 1993. gada 25. oktobra Direktīvu 93/89/EEK par dalībvalstu nodokļu piemērošanu dažiem kravu pārvaldāšanai izmantojamo transportlīdzekļu veidiem un par nodevu un lietošanas maksas noteikšanu noteiktai infrastruktūrai ⁽⁸⁾, vienlaikus minētās direktīvas darbību atstājot spēkā līdz jaunas

- (5) Pašreizējos apstākļos valstu nodevu sistēmas korekcijām vajadzētu aprobežoties ar komercpārvaldājumiem izmantojamajiem transportlīdzekļiem, kuru pilna masa pārsniedz noteiktu lielumu.
- (6) Šim nolūkam būtu jānosaka minimālās likmes dalībvalstīs pašlaik piemērojamajiem transporta nodokļiem, vai citiem nodokļiem, kas tos varētu aizstāt.
- (7) Būtu jāveicina ceļiem nekaitīgu un mazāk piesārņojošu transportlīdzekļu izmantošana, nosakot diferencētas nodokļu vai maksājumu likmes, ar noteikumu, ka diferenciācija netraucē iekšējā tirgus darbību.
- (8) Šajā direktīvā noteikto līmeņu sasniegšanai dažām dalībvalstīm var atvēlēt laikposmu, kurā tās ir atbrīvotas no minimālo prasību izpildes.
- (9) Dažām valstu vietējā transporta darbībām, kam nav lielas nozīmes Kopienas transporta pakalpojumu tirgū, pašlaik ir noteiktas pazeminātas transporta nodokļa likmes; pakāpeniskas pārejas nodrošināšanai vajadzētu atļaut dalībvalstīm noteikt minimālo likmju pagaidu atbrīvojumus.
- (10) Vajadzētu atļaut dalībvalstīm piemērot pazeminātas transporta nodokļa likmes vai to atvieglojumus transportlīdzekļiem, kuru izmantošana neietekmē Kopienas transporta pakalpojumu tirgu.
- (11) Pieļaujot dažas īpašas situācijas, vajadzētu noteikt procedūru, kā dalībvalstīm varētu atļaut ilgāk saglabāt nodokļa atvieglojumus vai pazeminātas likmes.
- (12) Pašlaik esošos konkurences izkropļojumus nevar novērst tikai ar nodokļu vai degvielas akcīzes nodokļu saskaņošanu; tomēr līdz laikam, kad tiks izmantotas tehniski un ekonomiski piemērotākas nodevu formas, šos traucējumus var mazināt, saglabājot vai ieviešot ceļu nodevas un/vai maksu par autoceļu lietošanu; turklāt vajadzētu atļaut dalībvalstīm noteikt maksu par tiltu, tuneļu un kalnu pāreju izmantošanu.

⁽¹⁾ OV C 59, 26.2.1997., 9. lpp.⁽²⁾ OV C 206, 7.7.1997., 17. lpp.⁽³⁾ Atzinums sniegts 1999. gada 3. jūnijā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta 1997. gada 17. jūlija atzinums (OV C 286, 22.9.1997., 217. lpp.), Padomes 1999. gada 18. janvāra kopēja nostāja (OV C 58, 1.3.1999., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta 1999. gada 7. maija lēmums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).⁽⁵⁾ OV L 316, 31.10.1992., 12. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 94/74/EK (OV L 365, 31.12.1994., 46. lpp.).⁽⁶⁾ OV L 316, 31.10.1992., 19. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 94/74/EK. [1995] ECR I-1827.⁽⁷⁾ OV L 36, 9.2.1988., 33. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/1/EK (OV L 40, 17.2.1996., 1. lpp.).⁽⁸⁾ OV L 279, 12.11.1993., 32. lpp.

- (13) Ņemot vērā īpašos apstākļus dažos Alpu maršrutos, dalībvalstis vajadzības gadījumā var lietošanas maksas sistēmu nepiemērot noteiktās sava autoceļu tīkla daļās, tajās iekasējot ar infrastruktūru saistītu maksu.
- (14) Ceļu nodevām un lietošanas maksai nebūtu jābūt diskriminējošai, jārada pārmērīgas formalitātes vai šķēršļi uz iekšējām robežām; tāpēc būtu jānosaka piemēroti pasākumi, kas ļautu jebkurā laikā un ar dažādiem maksāšanas līdzekļiem nomaksāt ceļu nodevas un lietošanas maksu.
- (15) Lietošanas maksas likmes būtu jānosaka atkarībā no attiecīgās infrastruktūras izmantošanas ilguma un jādiferencē pēc transportlīdzekļu radītajām izmaksām.
- (16) Ņemot vērā grūtības, ko Grieķijai rada tās ģeopolitiskais novietojums, šajā valstī reģistrētajiem transportlīdzekļiem uz laiku vajadzētu noteikt pazeminātu lietošanas maksu.
- (17) Lai nodrošinātu lietošanas maksas un ceļu nodevu piemērošanas vienveidību, būtu jānosaka konkrēti noteikumi par to piemērošanas veidu, piemēram, infrastruktūras raksturojums, uz ko tā attiecas, konkrētu likmju maksimālais lielums un citi vispārīgi nosacījumi, kas jāievēro; ceļu nodevu vidējais svērtais lielums būtu jāsaista ar attiecīgā infrastruktūras tīkla būves, ekspluatācijas un attīstības izmaksām.
- (18) Būtu jānodrošina dalībvalstīm iespēja lietošanas maksas vai ceļu nodevas daļu saistīt ar vides aizsardzību un transporta tīkla līdzsvarotu attīstību, ar noteikumu, ka tās apmēru aprēķina saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem.
- (19) Summas, kas šajā direktīvā izteiktas to dalībvalstu valūtas vienībās, kuras pāriet uz eiro, ir fiksētas 1999. gada 1. janvārī, kad eiro vērtību noteica saskaņā ar Padomes 1998. gada 31. decembra Regulu (EK) Nr. 2866/98 par eiro maiņas kursu to dalībvalstu valūtās, kuras pāriet uz eiro⁽¹⁾; būtu pareizi, ja dalībvalstis, kas nepāriet uz eiro, katru gadu pārskatītu summas, kas šajā direktīvā noteiktas to valūtās, un vajadzības gadījumos izdarītu attiecīgas korekcijas, ņemot vērā valūtas maiņas kursa pārmaiņas; katru gadu izdarīt korekcijas valstu valūtās nav obligāti, ja pārmaiņas pēc jaunā valūtas maiņas kursa nepārsniedz noteiktu procentu līmeni.
- (20) Būtu jāievēro teritoriālais princips; ievērojot dažus papildu nosacījumus, divas vai vairākas dalībvalstis var sadarboties lietošanas maksas kopējas sistēmas ieviešanai.

(21) Saskaņā ar proporcionalitātes principu šajā direktīvā noteiktas tikai minimālās prasības Līguma 5. panta trešajā daļā izvirzīto mērķu sasniegšanai.

(22) Būtu jānosaka stingrs grafiks šīs direktīvas noteikumu pārskatīšanai, lai vajadzības gadījumā tos precizētu ar mērķi izveidot vairāk teritoriālo nodevu ievākšanas sistēmu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

Vispārīgie noteikumi

1. pants

Šī direktīva attiecas uz transporta nodokļiem, ceļu nodevām un lietošanas maksu, kas noteikta 2. pantā minētajiem transportlīdzekļiem.

Šī direktīva neattiecas uz transportlīdzekļiem, kas veic pārvadājumus tikai dalībvalstu teritorijās ārpus Eiropas.

Tā neattiecas arī uz Kanāriju salās, Seūtā un Meliļā, Azoru salās un Madeirā reģistrētajiem transportlīdzekļiem, kas veic pārvadājumus tikai šajās teritorijās vai starp šīm teritorijām un, attiecīgi, Spānijas vai Portugāles cietzemi.

2. pants

Šajā direktīvā:

- a) "autoceļš" nozīmē mehānisko transportlīdzekļu satiksmei īpaši paredzētu un izbūvētu ceļu, kas neapkalpo teritorijas, kas ar to robežojas, un:
- i) kam, izņemot atsevišķas vietas vai uz laiku, ir brauktuves divvirzienu satiksmei, kuras nodalītas ar sadalošo joslu, kas nav domāta satiksmei, vai, izņēmuma gadījumos, ar citiem līdzekļiem,
 - ii) ko vienā līmenī nešķērso citi ceļi, dzelzceļš vai tramvaja sliežu klātne, vai gājēju ceļš,
 - iii) ir īpaši apzīmēts kā autoceļš;
- b) "ceļu nodeva" nozīmē noteikta apmēra maksājumu par transportlīdzekli, kas pārvietojas starp diviem 7. panta 2. punktā minētās infrastruktūras punktiem; šo apmēru nosaka pēc nobrauktā attāluma un transportlīdzekļa tipa;

⁽¹⁾ OV L 359, 31.12.1998., 1. lpp.

- c) "lietošanas maksa" nozīmē noteikta apmēra maksājumu par tiesībām konkrētu laiku izmantot 7. panta 2. punktā minēto infrastruktūru;
- d) "transportlīdzeklis" nozīmē mehānisko transportlīdzekli vai sakabinātus transportlīdzekļus, kas paredzēti tikai kravu autopārvadājumiem, un kura maksimāli pieļaujamā pilnā masa ir vismaz 12 tonnas;
- e) "EURO I transportlīdzeklis" nozīmē transportlīdzekli, kas atbilst Padomes Direktīvas 88/77/EEK (1987. gada 3. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic, lai samazinātu gāzveida un cieta daļiņu piesārņojuma emisiju no transportlīdzekļos izmantojamiem dīzeļmotoriem ⁽¹⁾ I pielikuma 8.3.1.1 iedaļas tabulas A rindā dotajiem transportlīdzekļu raksturlielumiem;
- f) "EURO II transportlīdzeklis" nozīmē transportlīdzekli, kas atbilst Direktīvas 88/77/EEK I pielikuma 8.3.1.1 iedaļas tabulas B rindā dotajiem transportlīdzekļu raksturlielumiem.

II NODAĻA

Transporta nodokļi

3. pants

1. Transporta nodokļi, kas minēti 1. pantā, ir šādi:

— *Beļģijā:*

taxe de circulation sur les véhicules automobiles / verkeersbelasting op de autovoertuigen,

— *Dānijā:*

vaegtafgift of motorkeretrajer m.v.,

— *Vācijā:*

Kraftfahrzeugsteuer,

— *Grieķijā:*

Τέλη κυκλοφορίας

— *Spānijā:*

- a) impuesto sobre vehículos de tracción mecánica;
- b) impuesto sobre actividades económicas (tikai attiecībā uz mehāniskajiem transportlīdzekļiem noteikto nodevu lielumu),

— *Francijā:*

- a) taxe spéciale sur certains véhicules routiers;
- b) taxe différentielle sur les véhicules a moteur,

— *Īrijā:*

vehicle excise duty,

— *Itālijā:*

- a) tassa automobilistica;
- b) addizionale del 5 % sulfa tassa automobilistica,

— *Luksemburgā:*

taxe sur les véhicules automoteurs,

— *Nīderlandē:*

motorrijtuigenbelasting,

— *Austrijā:*

Kraftfahrzeugsteuer,

— *Portugālē:*

- a) imposto de camionagem;
- b) imposto de circulação,

— *Somijā:*

varsinainen ajoneuvovero/egentlig fordonsskatt,

— *Zviedrijā:*

fordonsskatt,

— *Apvienotajā Karalistē:*

- a) vehicle excise duty;
- b) motor vehicles licence.

2. Dalībvalstis, kuras aizstāj kādu no 1. punktā uzskaitītajiem nodokļiem ar citiem tāda paša veida nodokļiem, par to paziņo Komisijai, un tā izdara vajadzīgos grozījumus.

4. pants

Dalībvalstis nosaka 3. pantā minēto nodokļu uzlikšanas un iekasēšanas kārtību.

5. pants

Par dalībvalstīs reģistrētajiem transportlīdzekļiem 3. pantā minētos nodokļus iekasē tikai tā dalībvalsts, kurā transportlīdzeklis reģistrēts.

6. pants

1. Neatkarīgi no 3. pantā minēto nodokļu struktūras dalībvalstis katrai I pielikumā minētajai transportlīdzekļu kategorijai vai apakškategorijai nosaka nodokļu likmes, kas nav zemākas par šajā pielikumā norādītajām minimālajām likmēm.

Divus gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās Grieķijai, Itālijai, Portugālei un Spānijai ir atļauts piemērot zemākas nodokļu likmes, bet ne zemākas par 65 % no I pielikumā noteiktajām minimālajām likmēm.

⁽¹⁾ OV L 36, 9.2.1988., 33. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/1/ĒK (OV L 40, 17.2.1996., 1. lpp.).

2. Dalībvalstis var piemērot pazeminātas nodokļu likmes vai atbrīvojumus:

- a) transportlīdzekļiem, ko izmanto valsts vai civilajai aizsardzībai, ugunsdzēsības vai citos avārijas dienestos un policijā, kā arī ceļu uzturēšanai izmantojamajiem transportlīdzekļiem;
- b) transportlīdzekļiem, kuru kustībai pa to reģistrācijas dalībvalsts publiskās lietošanas autoceļiem ir gadījuma raksturs un kurus izmanto fiziskās vai juridiskās personas, kā galvenā nodarbošanās nav kravu pārvadāšana — ar Komisijas atļauju un ar nosacījumu, ka ar šo transportlīdzekļu veiktie pārvadājumi nerada konkurences izkropļojumus.

3. a) Padome, vienprātīgi pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma, pamatojoties uz īpašu sociāli ekonomisku politiku vai sakarā ar dalībvalsts infrastruktūru, var dalībvalstij atļaut saglabāt pazeminātas transporta nodokļu likmes vai nodokļu atbrīvojumus tajā reģistrētajiem transportlīdzekļiem, kas veic pārvadājumus tikai noteiktā dalībvalsts teritorijas daļā.

b) Dalībvalstis, kas vēlas saglabāt pazeminātas transporta nodokļu likmes vai atbrīvojumus, par to informē Komisiju un nosūta tai visu vajadzīgo informāciju. Mēneša laikā Komisija par šo priekšlikumu informē pārējās dalībvalstis.

Uzskatāms, ka Padome nodokļu likmju plānoto samazināšanu vai atbrīvojumus ir atļāvusi, ja divu mēnešu laikā no dienas, kad pārējās dalībvalstis ir informētas saskaņā ar šā apakšpunkta pirmo daļu, neviena dalībvalsts vai Komisija nav pieprasījusi šo jautājumu izskatīt Padomē.

4. Neskarot šā panta 1. punkta otrās daļas un 2. un 3. punkta noteikumus un Padomes Direktīvas 92/106/EEK (1992. gada 7. decembris) par vienotu noteikumu ieviešanu attiecībā uz dažu veidu kombinētajiem kravu pārvadājumiem starp dalībvalstīm⁽¹⁾ 6. panta noteikumus, dalībvalstis nedrīkst noteikt tādas pazeminātas likmes vai atbrīvojumus 3. pantā minētajiem nodokļiem, kas maksājamo nodokļu summu padarītu zemāku par šā panta 1. punktā noteikto minimālo summu.

III NODAĻA

Ceļu nodevas un lietošanas maksa

7. pants

1. Dalībvalstis var turpināt iekasēt vai var ieviest ceļu nodevas un/vai lietošanas maksu, ievērojot šā panta 2. līdz 10. punkta noteikumus.

⁽¹⁾ OV L 368, 17.12.1992., 38. lpp.

2. a) Ceļu nodevas un lietošanas maksu var noteikt tikai autoceļu vai citu autoceļiem līdzīgu daudzjoslu ceļu lietotājiem vai tiltu, tuneļu un kalnu pāreju lietotājiem.

Gadījumos, kad dalībvalstī nav vispārēja autoceļu vai tiem līdzīgu divu brauktuvju ceļu tīkla, ceļu nodevas un lietošanas maksu šajā dalībvalstī var noteikt no tehniskā viedokļa augstākās kategorijas ceļu lietotājiem.

b) Pēc apspriešanas ar Komisiju un ievērojot procedūru, kas noteikta Padomes 1962. gada 21. marta Lēmumā par iepriekšēju pārbaužu un apspriežu procedūru attiecībā uz dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu projektiem transporta jautājumos⁽²⁾.

i) ceļu nodevas un lietošanas maksu drīkst noteikt arī galveno valsts ceļu tīkla citu daļu lietotājiem, jo īpaši:

— gadījumos, kas saistīti ar drošības apsvērumiem,

— dalībvalstī, kuras teritorijas lielākajā daļā nav saistīta autoceļu vai tiem līdzīgu divu brauktuvju ceļu tīkla, šajā valsts teritorijas daļā, bet tikai par ceļiem, ko izmanto starptautiskiem vai starpreģionu smago kravu pārvadājumiem, ar nosacījumu, ka satiksmes plūsmas un iedzīvotāju blīvuma dēļ autoceļu vai tiem līdzīgu divu brauktuvju ceļu izbūvei nav ekonomiska pamatojuma,

ii) iesaistītās dalībvalstis drīkst noteikt īpašu kārtību pierobežas zonā,

iii) Austrija drīkst atbrīvot no valstī noteiktās lietošanas maksas autoceļa posmu no Kūfšteinas līdz Brenneri.

3. Par atsevišķa ceļa posma lietošanu nedrīkst vienlaikus noteikt gan ceļu nodevu, gan lietošanas maksu. Tomēr dalībvalstis var noteikt ceļu nodevas ceļu tīklos, kur iekasē lietošanas maksu par tiltu, tuneļu un kalnu pāreju izmantošanu.

4. Ceļu nodevas un lietošanas maksa nedrīkst būt tieši vai netieši diskriminējoša pēc pārvadātāja pilsonības, transportlīdzekļa izcelsmes vai brauciena galapunkta.

5. Ceļu nodevas un lietošanas maksu nosaka un iekasē un to samaksu kontrolē tā, lai iespējami mazāk tiktu traucēta brīva satiksmes plūsma un nenotiktu nekādas obligātas pārbaudes vai kontroles pasākumi uz Kopienas iekšējām robežām. Šim

⁽²⁾ OV 23, 3.4.1962., 720./62. lpp. Lēmums, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 73/402/EEK (OV L 347, 17.12.1973., 48. lpp.).

nolūkam dalībvalstis sadarbojas, lai izstrādātu metodes, kā pārvadātāji var samaksāt lietošanas maksu 24 stundas diennaktī vismaz lielākajās tirdzniecības vietās, izmantojot visus parastos maksāšanas līdzekļus, gan dalībvalstīs, kur tā noteikta, gan ārpus tām. Ceļu nodevu un lietošanas maksājumu iekasēšanas vietās dalībvalstis uzstāda atbilstošas iekārtas tā, lai būtu ievērotas satiksmes drošības normas.

6. Dalībvalstis var tajās reģistrētajiem transportlīdzekļiem noteikt lietošanas maksu par visa tās teritorijā esošā ceļu tīkla izmantošanu.

7. Lietošanas maksu, ieskaitot administratīvās izmaksas, visām transportlīdzekļu kategorijām attiecīgā dalībvalstis nosaka līmeni, kas nepārsniedz II pielikumā noteiktās maksimālās likmes.

Maksimālās likmes pirmoreiz pārskata 2002. gada 1. jūlijā, un pēc tam reizi divos gados. Vajadzības gadījumā Komisija iesniedz priekšlikumus tās grozīt, un Eiropas Parlaments un Padome lemj par to Līgumā noteiktajā kārtībā.

Dalībvalstis, kas piemēro lietošanas maksu, Grieķijā reģistrētajiem transportlīdzekļiem šīs valsts ģeopolitiskā stāvokļa dēļ divu gadu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā piemēro par 50 % samazinātas lietošanas maksas likmes. Komisija katru gadu var atļaut šo dalībvalstu noteikto likmju samazināšanas termiņu pagarināt vēl par gadu.

8. Lietošanas maksas likmes nosaka proporcionāli attiecīgās infrastruktūras lietošanas ilgumam.

Dalībvalstī reģistrētajiem transportlīdzekļiem tā var piemērot tikai infrastruktūras lietošanas maksas gada likmes.

9. Vidējo svērto ceļu nodevu saista ar attiecīgās infrastruktūras tīkla būves, ekspluatācijas un attīstības izmaksām.

10. Neskarot 9. punktā minēto vidējo svērto ceļu nodevu, dalībvalstis var mainīt ceļu nodevu likmes atkarībā no:

- a) transportlīdzekļa sārņu izmetes klases, ar noteikumu, ka nodevas apmērs nepārsniedz par vairāk kā 50 % tās nodevas apmēru, ko nosaka ekvivalentiem transportlīdzekļiem, kas atbilst stingrākiem sārņu izmetes standartiem;
- b) diennakts laika, ar noteikumu, ka ceļu nodeva nepārsniedz par vairāk kā 100 % tās nodevas apmēru, kas noteikta diennakts lētākajam laikam.

Ceļu nodevu variācijas atkarībā no transportlīdzekļa sārņu izmetes klases vai diennakts laika ir samērojamas ar to noteiktā izvirzīto mērķi.

8. pants

1. Divas vai vairākas dalībvalstis var sadarboties, ieviešot vienotu lietošanas maksas sistēmu, ko piemēro visā to teritorijā. Tādā gadījumā šīs dalībvalstis nodrošina ciešu Komisijas iesaistīšanos sadarbībā un sistēmas turpmākajā izmantošanā, kā arī tās iespējamajos grozījumos.

2. Vienota infrastruktūras lietošanas maksas sistēma, papildus 7. panta noteikumiem, atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) sadarbībā iesaistījušās dalībvalstis nosaka vienotas maksas likmes līmeni, kas nepārsniedz 7. panta 7. punktā minēto;
- b) vienotās lietošanas maksas samaksa ļauj izmantot sadarbībā iesaistījušos dalībvalstu ceļu tīklu saskaņā ar 7. panta 2. punktu;
- c) vienotajā sistēmā var iesaistīties arī citas dalībvalstis;
- d) sadarbībā iesaistījušās dalībvalstis izstrādā skalu, saskaņā ar kuru tās saņem taisnīgu daļu no lietošanas maksas ieņēmuma.

IV NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

9. pants

1. Šī direktīva neliedz dalībvalstīm piemērot:

- a) īpašus nodokļus vai maksas:

— par transportlīdzekļa reģistrāciju, vai

— transportlīdzekļiem vai kravām, kas pārsniedz pieļaujamo masu vai gabarītus;

- b) maksu par stāvēšanu vai īpašu maksu par satiksmi pilsētās;

- c) regulējošas maksas, kas īpaši paredzētas satiksmes sastrēgumu novēršanai noteiktā laikā vai vietās.

2. Šī direktīva arī neliedz dalībvalstīm lietošanas maksas vai ceļu nodevas daļu saistīt ar vides aizsardzību un transporta tīkla līdzsvarotu attīstību, ar nosacījumu, ka tās apmēru aprēķina saskaņā ar 7. panta 7. un 9. punkta noteikumiem.

10. pants

1. Šajā direktīvā eiro un to dalībvalstu valūtu, kas nepāriet uz eiro, maiņas kurss ir oktobra pirmajā darbdiēnā fiksētais kurss, kas publicēts *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*, un to piemēro no nākamā kalendārā gada 1. janvāra.

2. Dalībvalstis, kas nepāriet uz eiro, var nemainīt apmērus, kas ir spēkā brīdī, kad tiek izdarītas gadskārtējās korekcijas saskaņā ar 1. punktu, ja, mainot eiro izteiktās summas, attiecīgā starpība valstu valūtās nepārsniedz 5 %.

11. pants

1. Komisija 7. panta 7. punkta otrajā daļā noteiktajā termiņā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu, ņemot vērā tehnikas attīstību un satiksmes sastrēgumu veidošanos.

2. Dalībvalstis nosūta Komisijai minētā ziņojuma sastādīšanai vajadzīgo informāciju vismaz sešus mēnešus pirms 1. punktā minētajiem termiņiem.

3. Dalībvalstis, kas ievieš ceļu nodevas un/vai lietošanas maksas elektroniskās sistēmas, sadarbojas, izvirzot mērķi pietiekamā līmenī nodrošināt to savstarpēju izmantojamību.

12. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2000. gada 1. jūlijam izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka atsauču izdarīšanas kārtību.

2. Dalībvalstis iepazīstina Komisiju ar galvenajiem tiesību aktiem, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva. Komisija par tiem informē pārējās dalībvalstis.

13. pants

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

14. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1999. gada 17. jūnijā

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
J. M. GIL-ROBLES*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
F. MÜNTEFERING*

I PIELIKUMS

TRANSPORTA NODOKĻA MINIMĀLĀS LIKMES

Mehāniskie transportlīdzekļi

Asu skaits un maksimālā pieļaujamā pilnā masa (tonnās)		Nodokļa minimālā likme (eiro/gadā)	
Ne mazāk par	Mazāk par	Dzenošie tilti ar pneimatisko balstiekārtu vai tās atzītu ekvivalentu ⁽¹⁾	Citas dzenošo tiltu balstiekārtas sistēmas
Divas asis			
12	13	0	31
13	14	31	86
14	15	86	121
15	18	121	274
Trīs asis			
15	17	31	54
17	19	54	111
19	21	111	144
21	23	144	222
23	25	222	345
25	26	222	345
Četras asis			
23	25	144	146
25	27	146	228
27	29	228	362
29	31	362	537
31	32	362	537

⁽¹⁾ Balstiekārtu atzīst par ekvivalentu saskaņā ar definīciju II pielikumā Padomes Direktīvai Nr. 96/53/EK (1996. gada 25. jūlijs), ar kuru paredz noteiktu Kopienā izmantotu transportlīdzekļu maksimālos pieļaujamos gabarītus iekšzemes un starptautiskajos autopārvadājumos, kā arī šo transportlīdzekļu maksimālo pieļaujamo masu starptautiskajos autopārvadājumos (OV L 235, 17.9.1996., 59. lpp.).

SAKABINĀTIE TRANSPORTLĪDZEKĻI (TRANSPORTLĪDZEKĻI AR PUSPIEKABI UN AUTOVILCIENI)

Asu skaits un maksimālā pieļaujamā pilnā masa (tonnās)		Nodokļa minimālā likme (eiro/gadā)	
Ne mazāk par	Mazāk par	Dzenošie tilti ar pneimatisko balstiekārtu vai tās atzītu ekvivalentu ⁽¹⁾	Citas dzenošo tiltu balstiekārtas sistēmas
2 + 1 asis			
12	14	0	0
14	16	0	0
16	18	0	14
18	20	14	32
20	22	32	75
22	23	75	97
23	25	97	175
25	28	175	307

Asu skaits un maksimālā pieļaujamā pilnā masa (tonnās)		Nodokļa minimālā likme (eiro/gadā)	
Ne mazāk par	Mazāk par	Dzenošie tilti ar pneimatisko balstiekārtu vai tās atzītu ekvivalentu ⁽¹⁾	Citas dzenošo tiltu balstiekārtas sistēmas
2 + 2 asis			
23	25	30	70
25	26	70	115
26	28	115	169
28	29	169	204
29	31	204	335
31	33	335	465
33	36	465	706
36	38	465	706
2 + 3 asis			
36	38	370	515
38	40	515	700
3 + 2 asis			
36	38	327	454
38	40	454	628
40	44	628	929
3 + 3 asis			
36	38	186	225
38	40	225	336
40	44	336	535

⁽¹⁾ Balstiekārtu atzīst par ekvivalentu saskaņā ar definīciju II pielikumā Padomes Direktīvai Nr. 96/53/EK (1996. gada 25. jūlijs), ar kuru paredz noteiktu Kopienā izmantotu transportlīdzekļu maksimālos pieļaujamos gabarītus iekšzemes un starptautiskajos autopārvadājumos, kā arī šo transportlīdzekļu maksimālo pieļaujamo masu starptautiskajos autopārvadājumos (OV L 235, 17.9.1996., 59. lpp.).

II PIELIKUMS

EIRO IZTEIKTA 7. PANTA 7. PUNKTĀ MINĒTĀ MAKSIMĀLĀ LIETOŠANAS MAKSA, IESKAITOT ADMINISTRATĪVĀS IZMAKSAS**Gadā**

	ne vairāk kā trīs asis	ne mazāk kā četras asis
EURO klasei neatbilstīgi	960	1 550
EURO I	850	1 400
EURO II un tūrāki	750	1 250

Mēnesī un nedēļā

Lietošanas maksas maksimālās mēneša un nedēļas likmes nosaka proporcionāli attiecīgās infrastruktūras izmantošanas ilgumam.

Dienā

Dienas lietošanas maksa visām transportlīdzekļu kategorijām noteikta vienāda, un tās apmērs ir EUR 8.
